

derne staa tilbage og kræve Brød. Min Opsat- telse er den — og den er bestyrtet ved de Op- lysninger, der foreligge — at Arbejderkontrakterne staa retslig ved Magt og have Prioritet foran alle Prioriteter, saaledes, at, naar en Mand gaar fra Gaarden, og ingen ny Prioritetshaver strax træder til, træder Dørigheden til som Admini- strator, og de Administrationsudgifter, der deraf følge ogsaa til at opretholde Arbejderregula- tiverne, maa fyldestgøres først og fremmest, naar Eiendommen en Gang realiseres. I Kraft af denne Regel vil der ikke i Bestiinden, hvad enten nu Telegrammet efterkommes fra Finantsmini- steriets Side eller ikke, blive Nød, lige saa lidt som den rige Høst vil give Anledning til at frygte for Ledighed. Jeg skal bemærke med Hen- syn til den anden Del af min korte Bemærkning, at, medens den første Del pointerer min Indven- ding mod Finantsministerens Telegram i Realit- eten, skal den anden Del af min korte Bemærk- ning gaa ud paa, hvad jeg glæmte før, at gjøre en bestemt Indvendning mod den Del af Finants- ministerens Telegram, hvori han lader Guver- nøren true med nye urolige Tilstande. Jeg siger: For det Første er der ingen Anledning dertil, naar Realiteten, saaledes som vi have set det, holdes fast af Dørigheden, hvis den oberhovedet er fast i Sadlen. Desuden er der saa meget mindre Grund til at frygte for urolige Tilstande, som Guvernøren har til sin Ejeneste Fregatten „Sjælland“, vel bemanded. Blot de 51 Soldater paa St. Thomas havde været paa St. Croix de første Dage i Oktober tilligemed de andre og været i Frederiksted, saa havde vi ikke hørt et eneste Ord om Opstand, thi den sidste Forfok- ning, at det skulde være en forudlagt Plan af den Sorte mod den Hvide til Bemægtigelse af Den, er efter Alt, hvad der tidligere har fore- ligget, i højeste Grad urimeligt at antage, og Urimeligheden deraf bestyrkes yderligere ved, hvad der i Dag meddeles i Brevsen. Men naar det var Tilfældet den 2den Oktober, hvor meget mere maa det da ikke være Tilfældet nu, og den Guvernør, der frygter for ikke at kunne opret- holde Ordenen paa St. Croix, naar han har et fuldt bemanded Fregatsskib til sin Raadighed, maa hellere snarest muligt nedlægge sin Kommandostav.

Formanden (K r a b b e): Det ærede Med- lem for Aarhus Amts i Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Jeg vil kun sige, at jeg ønsker ikke, at der skal gives Anledning eller Leilighed til at bruge Fregatten til at styde Negere (Berg: Til at holde Orden!) Det holder jeg ikke af. (Munterhed). Om Forbøelse, men at holde Orden kan i visse Tilfælde komme til at medføre en saadan Ulykke. Dernæst er der et Ordsprog, som siger, at hvor Intet er, har Keiseren tabt sin Ret. Jeg

er alt for lidt inde i de vestindiske Forhold, til at jeg tør kritisere de Meddelelser, som komme deraf, for saa vidt de angaa en Fremstilling af de øie- blikkelige Tilstande; men dersom det er sandt, at der er en almindelig Pengemangel paa Den, og man ikke har Kredit mere, kan det ikke nytte, at Dørigheden har Myndighed til at kunne føde Plantagernes Befolkning, naar de ikke have Penge til at købe Fødemidler (Modsigelse). Ja, det er meget muligt, at det forholder sig ganske ander- ledes, end jeg tror, men jeg tør dog ikke bortse fra den Side af Telegrammet. Jeg vil isørigt gjøre opmærksom paa, at det gaar mig som det ærede Medlem, vi kunne ikke inkludere os paa at rette os alene efter Beretninger og Telegammer fra Bestiinden, thi de Efterretninger, vi tidligere have haat, vise noksom, at de ere meget ensbide, om ikke Andet.

Finantsministeren (S t a u p): Det ærede Medlem for Vestsjællands 2den Valgfreds (Berg) mente, at jeg før, da jeg meddelte Tele- grammet fra Bestiinden og uddrog mine Slutnin- ger deraf, havde glemt at meddele Thinget, hvad da Regjeringen vilde gjøre, dersom Lovforslaget forkastedes af dette Thing. Jeg ser ikke, at der er nogen som helst Berettigelse for det ærede Medlem til at rette noget Spørgsmaal i den Hen- seende til mig, og selv om det fremkommer, siger jeg paa Forhaand, at jeg ikke agter at besvare flige Spørgsmaal. Det var altsaa ingenlunde nogen Forglemmelse fra min Side. — Jeg kunde ønske at vide, hvad det ærede Medlem forstod ved det Udtryk, han brugte „jeg noterede det i samme Diæblik — at jeg lod „Guvernøren true“. Det er kun et Spørgsmaal, jeg retter til det ærede Medlem; thi uden Forklaring staaer det som en Insinuation. — Hvad der undrede mig noget, var, at det ærede Medlem kom saa let over det Spørgsmaal, hvorledes man da vilde føde Negerbefolkningen paa St. Croix og holde den i Ro, naar man Intet gjorde for at opret- holde Arbejdet derovre. Det ærede Medlem kom meget let derved. Saa vidt jeg forstod, var det ærede Medlems Mening den, at kunde de nuvæ- rende Ciere ikke fortsætte Driften af Plantagerne, maatte de gaa, gaa fallit, gaa deres Bet, og en Anden træde i deres Sted. Ja, ganske vist, saa- ledes vilde Forholdene i Reglen være her, skøndt vi have ogsaa kjendt Forhold her, hvor Eiendomme ikke let fandt nye Ciere; men Forholdene der ere vidt forskellige deraf. Det ærede Med- lem har ingen som helst Grund til at antage, at der vil træde en anden Cier umiddelbart i Stedet for den, der er gaaet fallit, og naar det ærede Medlem trængte sig ved, at Skifteretten vilde kunne gjøre det, er det en fuldstændig Bidsfarselse. Skifteretten raader ikke over andre Midler til at fortsætte Plantagedriften end dem, som selve Boet har, der er under Behandling, raader altsaa